Krimināllietas Nr.11817001018
Lietvedības Nr.KA04-0056-21/5
ECLI:LV:RAT:2021:1004.11817001018.3.L

LĒMUMS
Rīgā 2021.gada 4.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Iveta Vīgante,
tiesnese Sandra Amola,
tiesnese Žaneta Vēvere,
piedaloties prokuroram Andrim Aleksejevam,
aizstāvim Gatim Gailim,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu saistībā ar apsūdzētā /pers. E/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 29.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 29.janvāra spriedumu /pers. E/ (turpmāk arī – apsūdzētais) atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 157.panta otrajā daļā, un sodīts ar piespiedu darbu uz 100 stundām.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka /pers. E/ izdarīja neslavas celšanu – apzinātu nepatiesu, otru personu apkaunojošu izdomājuma tīšu izplatīšanu masu saziņas līdzeklī, šādos apstākļos:

Laika posmā no /datums/līdz /datums/, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā, /pers. E/, naidīgu motīvu vadīts, nolūkā celt neslavu /pers. F/ masu saziņas līdzeklī /interneta tīmekļa vietne/ izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā veidā nodeva tīmekļa vietnes /interneta tīmekļa vietne/ administrācijai paša uzrakstītu rakstu, kas minētajā tīmekļa vietnē tika publicēts /datums/, kurā, apzinoties, ka rakstā minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka /pers. F/, iegūstot informāciju kā /Saeimas komisija/ deputāts, izpauda izmeklēšanas noslēpumu masu medijiem un padarīja kriminālprocesa izmeklēšanu, pret personām, kam /pers. H/ izpauda valsts noslēpumu, par neiespējamu.

Turpinot savu noziedzīgo nodomu, laika posmā no /datums/līdz /datums/, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā, /pers. E/, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā veidā nodeva tīmekļa vietnes /interneta tīmekļa vietne/ administrācijai paša uzrakstītu rakstu, kas minētajā tīmekļa vietnē tika publicēts /datums/, kurā, apzinoties, ka rakstā minētie fakti ir apkaunojoši un neatbilst īstenībai, apgalvoja, ka /pers. F/, iegūstot informāciju kā /Saeimas komisija/ deputāts, izpaudis izmeklēšanas noslēpumu masu medijiem un padarīja kriminālprocesa izmeklēšanu, pret personām, kam /pers. H/ izpauda valsts noslēpumu, par neiespējamu.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un taisīt jaunu viņu attaisnojošu spriedumu. Apsūdzētais norāda, ka krimināllietas materiāli nesatur pierādījumus tam, ka viņš būtu sagatavojis apsūdzībā norādītos rakstus un nodevis tos/interneta tīmekļa vietne/ administrācijai. Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā netiešos pierādījumus tam, ka nekādi neslavu ceļoši raksti portālā nav tikuši publicēti. Pirmās instances tiesa paviršiir vērtējusi faktu, ka /pers. F/ nav ticis atzīts par cietušo attiecībā uz otro inkriminēto rakstu. Prokurora apgalvojums, ka abi inkriminētie raksti ir ar vienotu noziedzīgu nodomu ir nepamatots. Pirmās instances tiesa nepareizi ir novērtējusi pierādījumus lietā, tai skaitā viņa sniegtās liecības.

Motīvu daļa

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais uzturēja savu apelācijas sūdzību, pamatojoties uz tajā izteiktajiem argumentiem.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais liecināja, ka krimināprocess tika ierosināts pēc Saeimas deputāta /pers. F/ iesnieguma par portālā /nosaukums portāla/ , it kā /datums/publicētu rakstu, taču minētajā datumā /nosaukums portāla/ netika ievietots šāds raksts. Viņam inkriminētais raksts ne tajā, ne kādā citā dienā nav ievietots un tas neeksistē. Augusta beigās izmeklētāja /pers. I/ saņēma vēl vienu raksta izdrukas imitāciju ar tekstu it kā no portāla /nosaukums portāla/ . Tāpat kā pirmās imitācijas gadījumā, arī šoreiz šī publikācija nav izlasāma portālā un nav atrodama portāla arhīvā. Ne pirmajā, ne otrajā gadījumā nevar eksistēt kādi pierādījumi tam, ka viņš šādas publikācijas būtu izgatavojis un/vai nosūtījis uz jebkādu portālu vai citu mediju ar nolūku publicēt. /pers. I/ turpinot virzīt uz priekšu kriminālprocesu par neesošiem raktiem portālā ir izprasījusi e-pasta izdrukas no kaut kāda /pers. J/ e-pasta inbox.lv, kuru neviena no lietā pieminētajām personām nezina un nepazīst, taču nav izprasījusi e-pasta izdrukas no viņa pastkastes /elektroniskā pasta adrese/ . Tāpat no viņa nav izņemti nekādi datu nesēji, lai veiktu ekspertīzi, jo izmeklētāja labi zināja, ka viņš šādus rakstus nav sagatavojis, nosūtījis un publicējis. /pers. I/ ir pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 66.panta septītās daļas nosacījumus, liedzot viņam iespēju uzdot ekspertiem jautājumus. Lietā neatrodas neviens pierādījums vai liecība, ka viņš šādus rakstus būtu sagatavojies un jebkādā veidā nodevis /nosaukums portāla/ administrācijai. Tāpat lietas materiālos nav atrodams neviens pierādījums tam, ka šādas publikācijas būtu bijušas ievietotas tieši portālā /nosaukums portāla/ . Dokumentu juridiskā spēka likuma neatbilstošo izdruku oriģināla neesamība ir pierādīta gan ar lieciniekiem, gan fakta fiksēšanu, gan par to var pārliecināties ikviena persona jebkurā laikā atverot interneta pārlūku.

Viņam (apsūdzētajam) nekad nav piederējušas portāla /nosaukums portāla/ tehniskā administratora tiesības, kas nozīmē, ka viņam nekad nav bijušas tiesības nevienu rakstu pašam portālā ievietot vai pēc tam izdzēst. Turklāt viņam nekad nav bijis pseidonīms – /pseidonīms/ . Pirmās instances tiesas spriedumā tiek apgalvots, ka viņam inkriminētie "raksti" tīmekļa vietnē /nosaukums portāla/ tika publicēti, taču kā to apliecina zvērinātas tiesu izpildītājas sastādītais akts, inkriminētie "raksti" tur nav publicēti un nav atrodami ne apsūdzībā norādītajos, ne arī citos datumos. Pirmās instances tiesa mēģinājusi saskatīt konfliktu starp /pers. F/ un viņu (apsūdzēto), taču visos gadījumos, kad starp abām pusēm sākušās publiskas debates, tas ir noticis pēc /pers. F/, nevis viņa (apsūdzētā) iniciatīvas. Aplūkojot Masu informācijas līdzekļu reģistru Uzņēmumu reģistrā, redzams, ka vietne /nosaukums portāla/ nav Latvijā reģistrēts masu saziņas līdzeklis. Arī SIA "/Nosaukums A/ " nav reģistrēta kā masu saziņas līdzeklis.

Apsūdzētā aizstāvis pievienojās apsūdzētā iesniegtajai apelācijas sūdzībai.

Prokurors iesniegto apelācijas sūdzību neatzina un lūdza atstāt negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 464.panta pirmajā daļā noteiktajam, krimināllietas iztiesāšana apelācijas instances tiesā tika pabeigta bez apsūdzētā piedalīšanās, jo viņš atkārtoti, proti, 2021.gada 10.jūnijā un 4.oktobrī bez attaisnojoša iemesla neieradās uz tiesas sēdi.

Tiesas kolēģija pievienojas Latvijas Republikas Senāta Krimināllietu departamenta 2020.gada 18.febuāra lēmumā lietā Nr.SKK-49/2020, izteiktajai atziņai, ka Kriminālprocesa likuma 464.pantā noteiktie pamatnosacījumi krimināllietas iztiesāšanai bez apsūdzētā piedalīšanās, attiecas kā uz visu iztiesāšanu, tā arī uz iztiesāšanas daļu.

2021.gada 14.maijā /pers. E/ uz elektroniskā pasta adresi nosūtīta tiesas pavēste ar aicinājumu ierasties uz tiesas sēdi 2021.gada 10.jūnijā plkst.14.00 (3.sēj., l.l. 134., 135.).

No /pers. E/ 2021.gada 9.jūnijā ir saņemta elektroniskā pasta vēstule (3.sēj., l.l. 146.), kurā viņš norāda, ka saistībā ar Covid-19 simptomiem atrodas pašizolācijā, līdz ar to jebkurai procesuālai darbībai var pievienoties elektroniski.

Ņemot vērā minēto, /pers. E/ 2021.gada 9.jūnijā nosūtīta vēstule (3.sēj., l.l. 147., 148.) par to, ka 2021.gada 10.jūnija tiesas sēde notiks Microsoft Teams tiešsaistes videokonferences platformā un viņam tiks nosūtīta uzaicinājuma saite, lai varētu pieslēgties minētajai tiesas sēdei. Minēto vēstuli /pers. E/ ir saņēmis 2021.gada 9.jūnijā (3.sēj., l.l. 149.).

No 2021.gada 10.jūnija uzziņas izriet, ka saistībā ar to, ka /pers. E/ nebija pieslēdzies tiesas sēdei Microsoft Teams tiešsaistes videokonferences platformā, tad plkst.13.56 tika zvanīts uz viņa mobilā telefona numuru, taču telefons bija izslēgts (3.sēj., l.l. 150.).

No 2021.gada 10.jūnija tiesas sēdes protokola (3.sēj., l.l. 153.) izriet, ka tā notiek Microsoft Teams platformā. /pers. E/ tiesas sēdei 2021.gada 10.jūnijā nav pieslēdzies tiesai nezināmu iemeslu dēļ, līdz ar to tiesas sēde tika atlikta, atzīstot, ka /pers. E/ uz tiesas sēdi nav ieradies bez attaisnojoša iemesla.

Tāpat no krimināllietā esošās uzziņas lapas izriet, ka 2021.gada 20.septembrī /pers. E/ uz elektroniskā pasta adresi ir nosūtīta tiesas pavēste ar aicinājumu ierasties uz tiesas sēdi 2021.gada 4.oktobrī plkst.13.00 (3.sēj., l.l. 33a).

No /pers. E/ 2021.gada 4.oktobrī plkst.11.52 ir saņemta elektroniskā pasta vēstule (3.sēj., l.l. 172.), kurā norāda, ka viņam ir jārūpējas par slimu bērnu, līdz ar to lūdz lietas izskatīšanu pārcelt uz citu datumu. Uz tiesas sēdi 2021.gada 4.oktobrī apsūdzētais neieradās (3.sēj., l.l. 175.).

Tiesas kolēģija atzina apsūdzētā /pers. E/ neierašanos uz tiesas sēdi 2021.gada 4.oktobrī par neattaisnotu, jo līdz tiesas sēdes sākumam netika iesniegti dokumenti, kas apstiprinātu viņa elektroniskajā vēstulē norādīto apstākļu pamatotību.

Noklausījusies prokurora un aizstāvja viedokļus, apsūdzētā liecību, pārbaudījusi krimināllietas materiālos apkopotos pierādījumus un dokumentus, kā arī izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija (turpmāk – tiesas kolēģija) uzskata, ka iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma un pirmās instances tiesas spriedums ir atstājams negrozīts.

Pretēji apelācijas sūdzībās norādītajam, tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa atbilstoši Kriminālprocesa likuma 127.-130.panta nosacījumiem ir vērtējusi iesniegtos pierādījumus, analizējusi tos un pamatoti atzinusi apsūdzētā vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā par pierādītu, kā arī juridiskā kvalifikācija apsūdzētā darbībām pēc Krimināllikuma 157.panta otrās daļas ir pareiza un atbilstoša nodarījuma aprakstam, ko tiesa atzinusi par pierādītu.

Tā kā pirmās instances tiesas spriedums tiek atstāts bez grozījumiem, tiesas kolēģija neatkārtos pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus, bet izvērtēs apelācijas sūdzībās izteiktos argumentus.

Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotiem un noraidāmiem apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, ka apsūdzībā norādītie raksti nav bijuši publicēti portālā /nosaukums portāla/ . un nav pierādīts apstāklis, ka /pers. E/ būtu sagatavojis viņam celtajā apsūdzībā norādītos rakstus.

No zvērinātas tiesu izpildītājas Jolantas Boļšakovas 2019.gada 21.jūnija akta Nr.355 par fakta fiksēšanu (2.sēj., l.l. 91.-100.) izriet, ka interneta portālā /nosaukums portāla/ , ievadot meklētājā uzvārdu "/pers. F uzvārds/ " tiek izdrukāts saraksts ar publikāciju nosaukumiem (69 gab.) un /pers. E/ raksti (3 gab.), kuri ievietoti interneta portālā /nosaukums portāla/ /datums/un /datums/ , /datums/.

Tiesas kolēģija uzskata, ka apstāklis, ka minētajā aktā nav fiksēti /pers. E/ celtajā apsūdzībā norādītie divi raksti, pats par sevi nav pamats, lai atzītu, ka /datums/u n /datums/ tie netika ievietoti interneta vietnē /nosaukums portāla/ , jo fakta fiksācija ir notikusi 2019.gada 21.jūnijā, proti, pusotru gadu vēlāk nekā publicēts pirmais raksts.

To, ka apsūdzībā norādītie raksti tika publicēti interneta vietnē /interneta tīmekļa vietne/ apstiprina /pers. F/ /datums/iesniegumam pievienotais ekrānuzņēmums (ekrānšāviņš) (1.sēj., l.l. 5.), no kura redzams, ka portālā /nosaukums portāla/ /datums/publicēts /pseidonīms/ raksts "/raksta Nosaukums/ ", kā arī izdruka (1.sēj., l.l. 9.), no kuras redzams, ka portālā /nosaukums portāla/ /datums/publicēts /pers. E/ raksts "/raksta Nosaukums 2/ ".

Ziņas par /datums/publicēto rakstu, proti, ekrānuzņēmumu, cietušais /pers. F/ ir pievienojis savam /datums/iesniegumam par kriminālprocesa uzsākšanu, kā arī saistībā ar iepriekš iesniegto iesniegumu 2018.gada 27.augustā procesa virzītājai ir nosūtījis /datums/raksta izdruku.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija nesaskata pamatu konstatēt, ka minētās ziņas par faktiem ir iegūtas pārkāpjot Kriminālprocesa likuma 130.otrās daļas prasības par pierādījumu pieļaujamību.

/pers. E/ savā sociālā tīkla *facebook* profilā /datums/ir dalījies ar rakstu "/raksta Nosaukums/ ", kas publicēts vietnē /nosaukums portāla/ (1.sēj., l.l. 145.).

Tāpat apstākli, ka šādi raksti bijuši publicēti, pierāda izdrukas no google.lv, kas satur sīkdatnes ar norādi par šādu rakstu esību portālā /nosaukums portāla/ (1.sēj., l.l. 182.-183), izdruka no portāla Twitter.com konta (1.sēj., l.l. 184.), kur tā dalībnieks /nosaukums portāla/ dalījies ar rakstu "/raksta Nosaukums/ ", izdruka no portāla /nosaukums portāla 2/ (1.sēj., l.l. 185), kurā ir atsauce uz /nosaukums portāla/ publicētu rakstu "/raksta Nosaukums/ ".

No krimināllietas materiāliem izriet, ka Satversmes aizsardzības birojā 2018.gada 5.janvārī ir reģistrēts /pers. E/ iesniegums "/iesniegums/ /pers. F/" (1.sēj., l.l. 147.).

No minētā iesnieguma (1.sēj., l.l. 148.-149.) redzams, ka tas sagatavots /datums/un tā satura atbilst interneta vietnē /interneta tīmekļa vietne/ /datums/publicētajam rakstam "/raksta Nosaukums 2/ ".

No 2018.gada 28.novembra eksperta atzinuma Nr./numurs/ (1.sēj., l.l. 21.-24.) izriet, ka tekstu rakstā "/raksta Nosaukums/ " izdrukā no interneta vietnes /interneta tīmekļa vietne/ , rakstu "/raksta Nosaukums 2/ " izdrukā no interneta vietnes /interneta tīmekļa vietne/ , raksta "/raksta Nosaukums 3/ " izdrukā no interneta vietnes /interneta tīmekļa vietne/ , rakstu "/raksta Nosaukums 4/ " izdrukā no interneta vietnes /interneta tīmekļa vietne/ autors varētu būt viena persona. Šāds secinājums izdarīts, jo salīdzinot savstarpēji izpētāmo tekstu valodas stila, gramatikas un izteiksmes lietojuma īpatnības, konstatētas pietiekamas pazīmju sakritības.

Vērtējot eksperta atzinumu kopsakarā ar /pers. E/ liecību par to, ka viņam ir zināma kārtība kā rakstus var publicēt interneta vietnē /interneta tīmekļa vietne/ , un viņš nenoliedz, ka ir rakstu "/raksta Nosaukums 3/ ", "/raksta Nosaukums 4/ " autors, cietušā /pers. F/ liecību par to, ka starp viņu un apsūdzēto bijušas naidīgas attiecības, tiesas kolēģijai nerodas šaubas par to, ka /pers. E/ ir autors rakstiem "/raksta Nosaukums/ " un "/raksta Nosaukums 2/ ", kas publicēti /datums/un /datums/ interneta vietnē /interneta tīmekļa vietne/ .

Lēmums par lingvistiskās ekspertīzes noteikšanu ir pieņemts 2018.gada 6.septembrī, eksperta atzinums ir datēts ar 2018.gada 28.novembri, savukārt lēmums par /pers. E/ atzīšanu par aizdomā turēto ir pieņemts 2019.gada 6.martā, līdz ar to tiesas kolēģija nekonstatē Kriminālprocesa likuma 66.panta pirmās daļas 7.punkta pārkāpumu, jo aizdomās turētā tiesības, tai skaitā tiesības iepazīties ar lēmumu par ekspertīzes noteikšanu pirms tā nodošanas izpildei un lūgt, lai tiek uzdoti papildjautājumi, par kuriem ekspertam jādod atzinums, persona iegūst no brīža, kad tai paziņots, ka tā atzīta par aizdomās turēto.

Kā redzams no krimināllietas materiāliem, tad Valsts policijā ir saņemts /pers. F/ iesniegums, kas atbilstoši Valsts policijas amatpersonu rezolūcijām nodots izskatīšanai Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālizmeklēšanas pārvaldes 1.nodaļas vecākai inspektorei /pers. I/ .

Tiesas kolēģija uzskata, ka minētais nav pretrunā Kriminālprocesa likuma 26.panta pirmajā daļā noteiktajam par pilnvarām veikt kriminālprocesu, kā arī netiek konstatēti Kriminālprocesa likuma 50.pantā, 51.pantā un 52.pantā noteiktie apstākļi, kas /pers. I/ liedz veikt kriminālprocesu.

Tāpat pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti konstatējusi, ka apsūdzētais /pers. E/ ir izdarījis turpinātu noziedzīgu nodarījumu, jo no /datums/publicētā raksta "/raksta Nosaukums 2/ " izriet, ka tajā ir norādes uz /datums/publicēto rakstu "/raksta Nosaukums/ ".

Tāpat par nepamatotu un noraidāmu ir atzīstams apsūdzētā arguments par to, ka interneta vietne /interneta tīmekļa vietne/ nav atzīstama par masu saziņas līdzekli.

Tiesas kolēģija pievienojas juridiskajā literatūrā norādītajam, ka ar goda aizskaršanu un neslavas celšanu masu saziņas līdzeklī jāsaprot otru personu pazemojošas informācijas vai apzināti nepatiesu apkaunojošu izdomājumu izplatīšana, izmantojot presi, radio, televīziju, interneta mājaslapu un citus masu saziņas līdzekļus, tādējādi ievērojami paplašinot to personu loku, kuras var iepazīties ar sniegto informāciju (*skat., U.Krastiņš, V.Liholaja, Krimināllikuma komentāri otrā daļa (IX-XVII nodaļa), Tiesu namu aģentūra, 2016, 406.lpp.*).

Ņemot vērā to, ka interneta vietne /interneta tīmekļa vietne/ ir publiski pieejama un ar tajā sniegto informāciju var iepazīties plašs personu loks, tiesas kolēģija uzskata, ka tā ir atzīstama par masu saziņas līdzekli. Apstāklis, ka interneta vietne /interneta tīmekļa vietne/ nav reģistrēta kā masu informācijas līdzeklis likuma "Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" 2.panta pirmās daļas izpratnē, nevar ietekmēt /pers. E/ inkriminēto darbību juridisko kvalifikāciju.

Pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējami kā kriminālpārkāpums.

Pirmās instances tiesa pietiekami ir izvērtējusi apsūdzētā personu raksturojošās ziņas.

Pirmās instances tiesa apsūdzētā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus nav konstatējusi un tādus nekonstatē arī tiesas kolēģija.

Lemjot par apsūdzētajam nosakāmo soda veidu un mēru, pirmās instances tiesa ir ievērojusi Krimināllikuma 46.panta otrās un trešās daļas nosacījumus.

Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi ir iespējams sasniegt apsūdzētajam nosakot sodu piespiedu darba veidā.

Tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētajam noteiktais soda mērs piespiedu darbs uz 100 stundām nav atzīstams par pārāk bargu un neredz pamatu tā mīkstināšanai.

Saistībā ar /pers. E/ iesniegumu (3.sēj., l.l. 118.-119.), no kura izriet, ka viņš ir izbeidzis vienošanos ar aizstāvi Aldi Alliku, viņam 2021.gada 15.aprīlī tika nosūtīts pieprasījums (3.sēj., l.l. 121., 122.) paziņot tiesai līdz 2021.gada 5.maijam, ar kādu zvērinātu advokātu viņš ir noslēdzis vienošanos par viņa aizstāvību, kā arī tika izskaidrots, ka pretējā gadījumā viņa aizstāvības nodrošināšanai tiks uzaicināts valsts nodrošināts aizstāvis.

/pers. E/ tiesai nesniedza pieprasīto informāciju, līdz ar to 2021.gada 7.maijā Rīgas apgabaltiesas darbības teritorijas zvērinātu advokātu vecākajai tika nosūtīts pieprasījums norīkot valsts nodrošināto aizstāvi (3.sēj., l.l. 125.).

No Rīgas apgabaltiesas darbības teritorijas zvērinātu advokātu vecākās Mārītes Miķelsones 2021.gada 10.maija paziņojuma (3.sēj., l.l. 126.) izriet, ka apsūdzētajam valsts nodrošināto juridisko palīdzību sniegs zvērināts advokāts Kalvis Krūmiņš

No krimināllietā esošās uzziņas lapas (3.sēj., l.l. 33.) izriet, ka 2021.gada 11.maijā aizstāvis Kalvis Krūmiņš ir iepazinies ar krimināllietas materiāliem.

Rīgas apgabaltiesā 2021.gada 19.maijā saņemts Rīgas apgabaltiesas darbības teritorijas zvērinātu advokātu vecākās Mārītes Miķelsones paziņojums (3.sēj., l.l. 138.), no kura izriet, ka apsūdzētajam valsts nodrošināto juridisko palīdzību sniegs zvērināts advokāts Gatis Gailis, kurš aizstās iepriekš norīkoto zvērinātu advokātu Kalvi Krūmiņu.

Ņemot vērā minēto, krimināllietā (3.sēj., l.l. 143.-144.) ir radušies procesuālie izdevumi, kas saistīti ar zvērināta advokāta Kalvja Krūmiņa iepazīšanos ar krimināllietas materiāliem, līdz ar to zvērinātam advokātam Kalvim Krūmiņam saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Latvijas Republikas Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību", no valsts līdzekļiem izmaksājami 60 EUR. Minētie procesuālie izdevumi ir sedzami no valsts līdzekļiem, jo tie radušies no apsūdzētā neatkarīgu apstākļu dēļ.

Kā arī krimināllietā (3.sēj., l.l. 173.-174.) ir radušies procesuālie izdevumi, kas saistīti ar zvērināta advokāta Gata Gaiļa iepazīšanos ar krimināllietas materiāliem, juridiskās konsultācijas sniegšanu un piedalīšanos tiesas sēdēs. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Latvijas Republikas Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 "Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību", zvērinātam advokātam Gatim Gailim no valsts līdzekļiem izmaksājami 160 EUR. Minēto procesuālo izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzliekams apsūdzētajam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 1.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nolēma

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020.gada 29.janvāra spriedumu**.**

Piedzīt no /pers. E/ par labu valstij procesuālos izdevumus 160 EUR (simt sešdesmit eiro), nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei — 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas.

Segt no valsts līdzekļiem procesuālos izdevumus 60 EUR (sešdesmit eiro).

Lēmumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā.

Pilna nolēmuma pieejamības diena – 2021.gada 18.oktobris.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Vīgante

Tiesnese S.Amola

Tiesnese Ž.Vēvere